DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1276 A COMISIEI

din 29 iulie 2019

de abrogare a Deciziei de punere în aplicare 2012/627/UE a Comisiei privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Australiei ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit ([1]), în special articolul 5 alineatul (6),

întrucât:

(1) Conform articolului 5 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, Comisia poate adopta o decizie de echivalare, menționând faptul că, prin cadrul juridic și de supraveghere al unei țări terțe, se asigură respectarea de către agențiile de rating de credit autorizate sau înregistrate în țara terță în cauză a unor cerințe legale obligatorii echivalente cu cerințele ce decurg din regulamentul respectiv și care fac obiectul unei supravegheri și unui control eficiente în țara terță în cauză. Pentru a fi considerat echivalent, cadrul juridic și de supraveghere trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

(2) La 5 octombrie 2012, Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare 2012/627/UE ([2]), constatând îndeplinirea acestor trei condiții și considerând cadrul juridic de supraveghere al Australiei pentru agențiile de rating de credit drept echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 în vigoare la momentul respectiv.

(3) Cadrul juridic și de supraveghere al Australiei îndeplinește în continuare cele trei condiții menționate inițial la articolul 5 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) a introdus cerințe suplimentare pentru agențiile de rating de credit înregistrate în Uniune, înăsprind regimul juridic și de supraveghere pentru respectivele agenții de rating de credit. Aceste cerințe suplimentare includ norme privind perspectivele de rating, gestionarea conflictelor de interese, cerințele în materie de confidențialitate, calitatea metodologiilor de stabilire a ratingurilor și prezentarea și publicarea ratingurilor de credit.

(4) Conform articolului 2 al doilea paragraf punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 462/2013, cerințele suplimentare se aplică în vederea evaluării echivalenței cadrelor juridice și de supraveghere din țările terțe începând cu 1 iunie 2018.

(5) În acest context, la 13 iulie 2017, Comisia a solicitat consiliere din partea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) în ceea ce privește echivalența cadrului juridic și de supraveghere din alte țări, printre care și Australia, cu aceste cerințe suplimentare introduse prin Regulamentul (UE) nr. 462/2013, precum și opinia sa privind importanța eventualelor diferențe.

(6) În avizul său tehnic publicat la 17 noiembrie 2017, ESMA a concluzionat că în cadrul juridic și de supraveghere al Australiei nu sunt incluse suficiente dispoziții care să asigure îndeplinirea obiectivelor vizate de cerințele suplimentare introduse prin Regulamentul (UE) nr. 462/2013.

(7) Articolul 3 alineatul (1) litera (w) introduce o definiție a perspectivei de rating, iar Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 extinde acum și la perspectivele de rating anumite cerințe aplicabile ratingurilor de credit. Cadrul juridic și de supraveghere al Australiei nu recunoaște în mod explicit perspectivele de rating, dar Comisia pentru valori mobiliare și investiții din Australia consideră că perspectivele de rating se încadrează în definiția aferentă „consilierii privind produsele financiare” și, astfel, se supun acelorași cerințe precum ratingurile de credit.

([1]) JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

([2]) Decizia de punere în aplicare 2012/627/UE a Comisiei din 5 octombrie 2012 privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Australiei ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit (JO L 274, 9.10.2012, p. 30).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 146, 31.5.2013, p. 1).

(8) Pentru a consolida percepția de independență a agențiilor de rating de credit față de entitățile cărora li se acordă ratingul, Regulamentul (UE) nr. 462/2013 extinde, prin modificările introduse la articolul 6 alineatul (4), la articolul 6a și la articolul 6b din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, aplicabilitatea normelor privind conflictele de interese la conflictele de interese provocate de acționarii sau membrii care dețin o poziție semnificativă în cadrul agențiilor de rating de credit. Cadrul juridic și de supraveghere al Australiei prevede obligația unei agenții de rating de credit de a institui măsuri adecvate pentru gestionarea conflictelor de interese ce survin pe parcursul desfășurării activității sale. Cu toate acestea, el nu abordează în mod explicit problema conflictelor de interese în care sunt implicați acționarii. Prin urmare, nu există cerințe similare prin care unei agenții de rating de credit îi este interzis să emită un rating de credit pentru o entitate care deține peste 10 % din acțiunile sale sau să furnizeze servicii de consultanță ori de consiliere unei entități care deține peste 5 % din acțiunile sale.

(9) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 introduce noi dispoziții prin care se garantează că informațiile confidențiale sunt folosite doar în scopuri legate de activități de rating de credit și sunt protejate împotriva fraudei, a furtului sau a altor forme de abuz. În acest scop, articolul 10 alineatul (2a) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 prevede obligația agențiilor de rating de credit de a trata toate ratingurile de credit, perspectivele de rating și informațiile aferente drept informații confidențiale până la momentul publicării. Cadrul juridic și de supraveghere al Australiei prevede cerințe detaliate privind măsurile pe care trebuie să le ia agențiile de rating de credit pentru a proteja informațiile confidențiale pe care le dețin cu privire la emitenți. Astfel, este instituit un cadru credibil pentru a asigura protecția împotriva utilizării necorespunzătoare a informațiilor confidențiale.

(10) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 își propune sporirea nivelului de transparență și de calitate al metodologiilor de stabilire a ratingurilor. Acesta introduce, la anexa I secțiunea D subsecțiunea I punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, obligația agențiilor de credit de a-i da entității căreia îi acordă ratingul posibilitatea de a semnala eventualele erori materiale înainte de publicarea ratingului de credit sau a perspectivei de rating. Cadrul juridic și de supraveghere al Australiei nu prevede în mod explicit obligația ca agențiile de rating de credit să informeze o entitate căreia îi acordă un rating cu privire la ratingul de credit, înainte de publicarea acestuia. În temeiul cadrului juridic și de supraveghere al Australiei, o agenție de rating de credit ar înștiința entitatea căreia i se acordă ratingul doar atunci când acest lucru este „fezabil și adecvat", fără a prevedea un termen minim de răspuns.

(11) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 introduce măsuri de protecție la articolul 8 alineatul (5a), alineatul (6) literele (aa) și (ab) și alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, pentru a asigura faptul că nicio modificare adusă metodologiilor de stabilire a ratingurilor nu are drept rezultat metodologii mai puțin riguroase. Cadrul juridic și de supraveghere al Australiei prevede obligația de a informa entitățile cărora li se acordă ratingul, afectate de orice schimbare a unei metodologii. Cu toate acestea, nu este prevăzută obligația agențiilor de rating de credit de a se consulta cu participanții la piață înainte de a aduce o modificare semnificativă unei metodologii, de a înștiința autoritatea de supraveghere sau de a publica pe site-ul web al agenției de rating de credit eventualele erori identificate la nivelul unei metodologii de stabilire a ratingurilor.

(12) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 consolidează cerințele referitoare la prezentarea și publicarea ratingurilor de credit. În temeiul articolului 8 alineatul (2) și anexei I secțiunea D subsecțiunea I punctul 2a din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, o agenție de rating de credit publică, odată cu metodologiile de rating, modelele și ipotezele principale de rating, orientări clare și ușor de înțeles care să explice ipotezele, parametrii, limitele și incertitudinile referitoare la modelele și metodologiile de stabilire a ratingurilor utilizate în procesul de rating de credit. Conform cadrului juridic și de supraveghere al Australiei, deși agențiile de rating de credit au obligația de a dezvălui dacă a fost solicitat un rating de credit și dacă entitatea căreia i se acordă ratingul a participat, precum și de a furniza informații privind orice limitări ale ratingurilor de credit, nu este prevăzută obligația de a furniza publicului orientări cu privire la metodologia care stă la baza stabilirii unui rating de credit.

(13) Cu scopul de a consolida concurența și de a limita probabilitatea apariției conflictelor de interese din sectorul agențiilor de rating de credit, Regulamentul (UE) nr. 462/2013 introduce, la anexa I secțiunea E subsecțiunea II din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, o cerință potrivit căreia comisioanele percepute de agențiile de rating de credit pentru ratingurile de credit și serviciile auxiliare să nu aibă caracter discriminatoriu și să se bazeze pe costuri reale. Acesta prevede obligația agențiilor de rating de credit de a face publice anumite informații financiare. Regimul juridic și de supraveghere al Australiei le impune agențiilor de rating de credit să facă publice informații privind fluxurile de venituri și să dezvăluie anumite informații autorității de supraveghere prin intermediul unui raport anual, cu excepția agențiilor de rating de credit de mici dimensiuni. De asemenea, nu este prevăzută obligația ca agențiile de rating de credit să facă publice ratingurile preliminare și să raporteze autorității de supraveghere listele de comisioane sau comisioanele percepute de la clienți. În plus, nu există cerința ca comisioanele percepute de la clienți să fie bazate pe costuri și să nu aibă caracter discriminatoriu.

(14) Având în vedere factorii examinați, cadrul juridic și de supraveghere al Australiei nu îndeplinește toate condițiile de echivalență prevăzute la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Prin urmare, acesta nu poate fi considerat echivalent cu cadrul juridic și de reglementare instituit prin regulamentul respectiv.

(15) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare 2012/627/UE ar trebui abrogată.

(16) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare 2012/627/UE se abrogă.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 iulie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER